

„Prokleta...!“

Nadaljevanje iz 3. strani.

prigodil bil umor v noči 24. junija 1850. l., je sneg že mnogokrat pobelil zemljo. Ko liko se je v tem času novega prigodilo ter zopet pozabilo. Stara generacija se je uma knila novi, Starčki od takrat so v grobu, a takratni otroci so danes dorasli.

In ti nič ne vedo o tistih časih. Le časih rekajo, kora kajo po cesti proti Fremocourtu, na nekem mestu: „Tu so človeka ubili.“ Če te besede tujec sliši, in bi rad izvedel stvar bolj natanko, potem dobi odgovor: „Nič natančnejšega ne vemo... pač je že dolgo tega!“

Blanche ni še devetnajst let stara; a izgleda, kakor da je stara jedva petnašt, ta ko rožnat je njen obrazek, tako nežno in mično je njeno telo, tako sveže in otroške nje smehljanje, nje pogledovanje! Saj ji je življenje poteklo kakor lep sen: vse vile so jo bile obdarile v zibelki: narava ji je dala razuma, lepoto, melodičen glas, ljubeznivost, milino in dobrotljivost; skratka vse, kar more očarovati!

Pohlevnost in nežnost ji odsevata iz krasnih veselih oči. Kako rožnata so ji ustna, kako lepo se ji dela jama na licih, kadar se smehljaja! Kakor krona seji omijajo zlate kite okoli glave!

Jacques Mellier le malo krat ostavlja svojo izbo. Jedva ga je več poznati. Nesreča ga je potrla in zaznamovala; zlodejstvo se ne uniči brez kazni. Bolj še ko leta, ga je potri in ponižal kes. Nima nobene volje več, nima več želja, nima več upanja. Brez moči je. Ne hodi več, nego se vlači kakor senca. Pa še more misliti, še se more spominjati. In spomin je njegov mučenik, mišljenje njegova največja muka!

Prečuja čele noči in, če za dremlje, tedaj ga mučijo strašne sanje. Potem se probujajo hropeč, pot ga zalija in zama man poizkusa, da bi odvalil s svojih prst breme, o katerem se boji, da ga vsak hip zmane. Njegova izba se napolnjuje s strahovi njegovih zrtev. Oni le tam ima prestrleljene prsi, in kri, ki mu lije iz rane, poplavlja izbo; ta tukaj zre ga očitljivo; za lena numerirana kaznišča, ka kapa mu pokriva do kože ostrizeno glavo. Votlim glasom kliče: „Kaj li si storil z mojo ženo?“ Tu se odpira krsta pred njegovimi nogami, mrliški prst se strga in Jacques Mellier zagleda od črvov razjedeno, gnjivo ženo, katere mrtve ustni mu vendar molče trobentajo: „Morlecl...“

In — o največje gorjel v teh od žalosti razritih prsih živi poleg keša še žrčote čutilo: na novo vzbujena ljubezen do izpovednega otroka, hrepenenje po Lucii! Kakor je bil Rouvenat izprevidel, tako se je zgodilo. Jacques Mellier ga je nekega dne s tretajotjim glasom zaprosil: „Veš-li, kje mi biva otrok? Pojdi, poišči ga, pripelji ga zopet v moje naročje!“ — Stari je povsili glavo ter žalosten tožil: „Ne vem, kje biva. Odkar sem vzdajnje videl Lucio in njenega otroka v Saint-Irnu, sta oba izgignila, ona in nje otrok! Lucila je nameravala, kakor mi je pravila, povrniti se v gorvje Jura; pisal sem v vas, kjer je pet let preživela; tam je niso več videli. Kaj se je zgodilo iz obeh? Sta li še živa, ali mrtva? Tega ne vem! Bo te besedah Jacques Mellier milo zajočel, lase si rjuje z glave in nikdar se ne more utolažiti. Vse svoje premoženje bi sedaj dal, da

trpel radi bolezn na ledoucu Zdravil se je v Leadvill in Ker ni nikdar v Pueblu. Ker ni nikdar mogel okrevati se je predal v domovino. Ko je predal prekos morja v Havre pri Francoskem, je izbruhnila la vojna. Sedaj se nahaja v rokah sovražnika. Pisal je trpeli radi bolezn na ledoucu Zdravil se je v Leadvill in Ker ni nikdar v Pueblu. Ker ni nikdar mogel okrevati se je predal v domovino. Ko je predal prekos morja v Havre pri Francoskem, je izbruhnila la vojna. Sedaj se nahaja v rokah sovražnika. Pisal je

Pa, četudi ga vest ne peče spremlja ga vendar globoka žalost. Zaluje po Lucii, po njenem otroku, po Jeanu Renaudu. Že mnogo solza je potočil po njih.

Blanche, ki jej je loter, ima rad; boža jo, stori jej vse, kar jej je ljubo. Vsak kamenček odstrani na njeni cesti, da ne bi ranil nje nežne nočice; čuva jo kakor dragocen zaklad, ki mu je dan, da ga hrani in varuje. Pa pri vsem tem ne pozabi tudi ob obeh drugih izgubljenec!

Kje li sta? Kaj li delata? Ah, tega ne ve. Morda sta že davno umrla. A ne! on ju še vedno pričakuje...

Pierre Rouvenat si je osnoval velik načrt, ki ne bi ga opustil za ves svet!

Dalje prihodnjiti.

Pismo iz domovine.

Ljubljana 18. sept. — Dragi mi brati Naznanim Ti, da sem prišel zopet nazaj v Šolo dne 15. t. m. Šole bodo le en čas, potem se pa zopet zaključijo. Ponavljajni izpit iz matematike sem srečno prešel, imel sem drugega profesorja, kot lansko leto. Oni je šel v vojsko. Ko bi njega imel, bi gotovo ne naredil izpita. Tako sem ga pa zlahko.

V mesecu oktobru in naprej bodo štelenje za nas rejene leta 1894., 93. in 92. Potrjeni bomo gotovo in če Bog da srečo junaksko in če bomo zmoglaslovno iz bojne-ga polja kinalu nazaj k svojim ljubim. Danes sem gledal na kolodvoru, ko se je pripeljal 700 ranjenec. Kakšen prizor! da bi ga ti videl, iz našega kraja je veliko ranjen. Za mrtve se ne ve še, iz Adomovega: Stefan Podboj profesor je padel mrtve, za mrtve se ne ve. Anton Iglar iz Praproč: ranjen, itd. Se nekoga sem danes videl med ranjenci, ko so se v zovozu peljali iz kolodvorva v bolnico, pa me vem gotovo ali je pravi ali ne, namreč: Škranjški France. Bil je ravno tak kot on. Sel sem takoj za vozom v kasarno, kamor se je peljal, pa me niso notri pustili. Čež par dni pojdem poizvedit, ko se uredijo notri. Videl sem tudi 8 Rusov ujetih (ranjenih) Kako samozavestno so gledali na nas, ko so se mirno peljali. Kar se tiče novic iz bojišča vem da zveste več resničnega kot mi. Zato Ti tega ne bom popisoval. Ako bo hotela us. da, da se udarimo z Rusi, potem nič drugega kot (kr.ž).

Stanujem ravno tam, kot lani. Draginja je velika kož povsod. Doma pa slaba letina. Brata Antona še ni domov??? Vem da je tudi v Amerki slabo. Akose zgodi kak preobrat, Ti že spoznam. Do takrat pa bodi pozdravljen kakor tudi vsi drugi sorodniki.

Tvoj brat Matija

Opomba na vprašanje: Antona še ni domov iz Amerike. Rojak Anton Marolt iz Leadville se je podal v domovino meseca avgusta t. l. Tukaj je poprej dolgo časa

NAZNAILO R. ROBLEKA

Tem potom naznanjam svojo prijatelje in znanec ter slovenskemu občinstvu, da sem za službeni pri dobro znani in vsakršni tiskar Math Bros. Chicago Co. 519 N. Main St. (pol bloka severno od poste), kjer bodez me pripravil Vam postreči z najboljšim blagom.

Ob enem Vam naznanjam, da v tej prodajni sedaj vrši ravno velika razprodaja jesenskih in zimskih možkih oblek, sukni, čevljev, srajc itd. Poslužite se te redke prilike in zagotovljamo, da si boste pri tem pribrihali veliki denar. Blago je vse najnovije in najmoderneje. Vrok te razprodaje je, ker bodo lastniki po preteku nekaj mesecev popolnoma opustili trgovino.

Povabljeni ste obiskati prodajo, no ter si ogledati blago. Za obisk obisk se priporoča

ROBERT ROBLEK

Išče se Stefan Kante, doma iz Zverčega. Njegova mati bi radi izvedela za njegov nastov. Zala naj se naznani uradniku St. Naroda, Box 1181, Pueblu, Colo.

Politični oglas.

Slovenski voliči!
Volite za sledečo okrajno kandidata, vsi na demokratskem tiketu.

Državni senator.

H. G. De Tienne

Državni postanci.

P. C. Dunlap, Hallett C. Gallup, F. L. Higgins, J. M. S. re.

Okrajni šerif.

F. E. McMillan.

Okrajni tajnik.

E. C. Highberger.

Davčni uradnik.

Sam P. McCoun.

Okrajni blagajnik.

A. H. Stanard.

Nad. okrajnih šol.

Edith M. Bailey

Mrliški pregledovalec.

W. O. Patterson.

Okrajni zemljemerec.

W. J. Jenkins.

Okrajni komisar.

Jake Thomson.

Mirovna sodnika.

Harry A. Leddy, G. L. Sela

Mirovna redarja.

W. F. Bradley, J. H. Shepat

NAZNAILO

Slovenskemu občinstvu v Pueblu in okolici naznanjam, da sem otvoril krojašnico na 1245 Bohman ulici. Priporočam se vsem za likanje, snajenje ter popravljanje oblek, zlasti se pa priporočam za naročila novih oblek in sukni, kar naređim po vaši meri in lahko jamčim, da se vam bodo pristojale. Blago dobim iz najboljših tovarn in je močno in trpežno. Cene so zelo nizke. V krojaških prostorih imam zajedno tudi „pool“ mizo ter zalogo nepojnih prijaz, smok, tobaka, slašče, itd. Za vestransko naklonjenost se priporočam.

John Aužich

Premične vojne slike iz bojišča se bodo kazale prihodno nedeljo, dne 18. oktobra

Videti bodo resnišni slki povzetih v bojnih krajih. Tu sledijo nekateri prizori: Nemška armada prihaja v Bruselj; atrojeni vojaki iščejo počitka; prestevanje rezimet; da določeno izgube; vozovi rdečega križa prihajajo z ranjenici; anglička križarka potopljena od Nemcev; itd. In druge lepe slike.

Vstopnina znaša 6c za otroke in 10c za odrasle

CRITCHERS

Novo gledišče na Bessener-u, Routt & Northern

TISKARNA

SLOVENSKI NAROD

je edina sl. tiskarna na zapadu in izvršuje vsakovrstne tiskovine lično in pravilno.

P. O. Box 1181

Tel. Main 995

M. GRAHEK, ESTATE

(Nasledniki Math Grahek-a) Trgovina z raznovrstnim blagom. Imamo obširno zalogo možkih oblek in potrebščin, kakor tudi obnavala, kovčegov, pohištva, železne robe, itd. itd.

Prodajamo Trinerjevo Vino na debečlo!

Gostilničarji! Naročite to vino naravnost od nas!

TELEPHONE MAIN 1094

1201-3 S. Santa Fe, Pueblo, Colo.

Splošna prohibicija v rensnici povpspešuje nezmerno uživanje opojnih pijač!

Ko je bil Abraham Lincoln predsednik Združenih držav, se je agitiralo za prohibicijo po vsej Ameriko. Celo v kongres so privlekli do fanatično stvar in bi bili mogoče še uspešni, ko bi Lincoln ne bil svaril proti prohibiciji. Rekel je:

„Prohibicija bode zelo škodovala propagandni za zmernost. Prohibicija celo povpspešuje zmernost. Njeno delovanje je nasprotno svobodi, ker skuša regulirati ljudski apetit, namreč s postavami. Ob enem pa dela zločinstvo iz tega kar ni zločinstvo.

„Prohibicijska postava poruši one principe, na katerih je bila naša vlada ustanovljena. Mene je bilo še vedno najiti na strani slabotnega in zatiranega razreda, kateremu sem pomagal v njegovih bojih proti močnejšem razredu. Toraj tudi sedaj nemodam dati privolenja taki postavi (prohibiciji), kakoršno sedaj hočete uresničiti.

„Dokler mi smrt ne utihne jezika, do tedaj se bom vedno boril za svobodo in pravice ljudstva.“

Nepozabili Lincoln je vedno priporočal zmernost. V njegovih prvih letih je mnogo predaval o zmernosti, toda ne po načinu, kot suhač dandanes predavajo in agitirajo zmernost oziroma prohibicijo. Tudi v njegovi dobi so se nahajali nedostojni prohibicionarji, slini čašnim, tda take je ob vsaki priliki grajal. Lincoln je sicer svetoval, da naj se alkohol zadržava bolj zmerno. Toda splošne prohibicije pa nikdar ni priporočal, kajti bil je prepričan, da ona gnoj zmernost. Nasprotoval ji je tudi, ker ljudstvu krade osebno svobodo, katero so z ustavo hoteli jamšiti ustanovitelji ameriške vlade.

Volitev se vrši 3. novembra.

VOLITE PROTI SPLOŠNI PROHIBICIJI!

Lokalna Opejca bode drugače odpravljena.

Colo. Business Men's Home Rule League

Naročite Vaše tiskovine pri nas!

Tiskarna „Slov. Narod“